

РОЛЬ ТЕРМІНОЛОГІЇ У ФОРМУВАННІ МОВНО-ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Формування мовно-професійної компетентності фахівців будь-якого профілю при їх підготовці у неспеціальних вищих навчальних закладах України й визначення ролі термінології в цьому процесі становить одну з важливих проблем сучасної професійної освіти.

Це зумовлене кількома чинниками: по-перше, значно підвищеними вимогами до якісної підготовки спеціалістів різного профілю у наш час; по-друге, ринковими умовами в Україні, які поставили перед вищою школою конкретне завдання дати усім сферам діяльності українського суспільства, зокрема виробничо-професійній сфері, фахівців нової генерації: висококваліфікованих, мовно-компетентних у своїй професійній діяльності, конкурентноздатних, грамотних, з належним інтелектуальним потенціалом, з глибокими знаннями української мови, необхідної для задоволення професійних потреб, і, по-третє, необхідністю забезпечити майбутнім фахівцям із різних галузей знань та виробничих сфер належну культуру загальнонавчальної та професійної мов і досконале володіння своєю професійною термінологією.

Проблема професійного спрямування навчального процесу при вивченні мови у неспеціальних вищих навчальних закладах не є новою. Лінгводидакти давно звернули увагу на необхідність наблизити викладання мови у цих закладах до професійних потреб тих, хто її вивчає [1, 7]. У сучасних умовах розвитку суспільства ця проблема з вказаних вище причин значно актуалізувалася.

Питання фахової мови, яке безпосередньо пов'язане з викладанням мовознавчих дисциплін у неспеціальних вищих навчальних закладах, останнім часом викликають значний інтерес у мовознавців різних країн світу, зокрема Росії, Польщі, Естонії, України, Німеччини та ін. Вони були предметом обговорення на міжнародних мовознавчих конференціях у Варшаві, Щецині, Познані, Зеленій Гурі, Києві та інших містах. їм присвячувалися (й

присвячуються) теоретичні праці, навчальні посібники, методичні розробки, програми окремих курсів, що наочно свідчить про актуальність висвітлюваної теми й про творчі пошуки лінгводидактів, спрямовані на піднесення рівня ефективності навчального процесу при викладанні мов для студентів нефілологічних спеціальностей у вищих навчальних закладах і забезпечення їхнього професійного спрямування.

Необхідність підготовки висококваліфікованих фахівців в Україні, як і в інших державах світу, є фактом безсумнівним: цього вимагає саме життя. Звідси такий великий інтерес до питань, пов'язаних з удосконаленням сучасної професійної освіти.

Приступаючи до питання про формування мовно-професійної компетентності в українських студентів, зазначимо, що в останні десятиріччя ХХ ст. в центрі уваги багатьох учених нашої планети перебуває проблема гуманізації освіти вищої школи, одним із важливих завдань якої є підвищення фахової компетентності випускників різнопрофільних вищих навчальних закладів України.

Ця проблема може бути вирішена лише за умови чіткого професійного спрямування всього комплексу навчальних дисциплін, які викладаються у цих навчальних закладах, особливо в університетах. Важливу роль у цьому процесі покликана відігравати мова, зокрема така важлива її галузь, як термінологія. Відомо, що термінологічна лексика посідає важливе місце у словниковому складі української літературної мови. Саме вона є показником рівня розвитку наукової мови в суспільстві і, отже, науки загалом. Термінологічна лексика є тим своєрідним барометром, який визначає й рівень професійної освіти, оскільки багата й розгалужена термінологія, безсумнівно, є одним із важливих показників рівня професійної освіти в державі. [2, 48]

Визначення ролі термінології у формуванні мовно-професійної компетентності фахівців будь-якої галузі знань є центральною проблемою у сучасній професійній освіті. Вона безпосередньо пов'язана з іншою актуальною у наш час проблемою - становленням, нормалізацією і кодифікацією

української національної термінології, яка після проголошення незалежності України та змін у статусі української мови, розширення її функцій у державі вступила в новий етап свого розвитку. Це знайшло якнайширше відображення в професійній освіті, коли виникла потреба активного використання української термінологічної лексики в навчальній сфері, в якій раніше функціонувала термінологія російська, оскільки навчання у всіх державних вищих навчальних закладах України (крім приватних) здійснюється українською мовою. Це поставило перед науковцями й викладачами різних навчальних, у тому числі й фахових, дисциплін вищої школи цілий ряд проблем, що стосуються нормалізації й кодифікації української національної термінології, визначення джерел, з яких вона поповнюється, функціонування термінів, вибору найбільш відповідного з-поміж тих, що вживаються в мові, тощо.

Роль термінології у цьому процесі, безсумнівно, надзвичайно важлива, оскільки саме з опанування економічної термінології й починається професійна освіта майбутнього економіста.

Список використаної літератури

1. Кияк Т. Мовна політика і термінознавство // Вісник: Проблеми української термінології. – Львів: „Львівська політехніка”. – 2004. – 365 с.
2. Українська термінологія і сучасність: 36. наук.праць.- Вип.IV/Відп.ред. Л. О.Симоненко. -К.:КНЕУ,2001. – 232 с.
3. Українська термінологія і сучасність: 36. наук.праць.- Вип.IV/Відп.ред. Л. О.Симоненко. -К.:КНЕУ,2007. – 232 с.